

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΕΙΣ τὰς ἀπωλείας, ἃς ὑπέστη ἡ χώρα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διὰ τοῦ θανάτου σημαντικῶν ἀνδρῶν, ιδιαιτέρως δέον νά σημειωθῆ ὃ ἐν Καλάμαις ἐπισυμβάς θάνατος τοῦ Γεωργίου Ἀθ. Κυριακοῦ, ἄλλοτε ἐφέτου ἐν Ἀθήναις. Ἀνήκων εἰς τὴν ἐν Καλάμαις γνωστὴν διαχειριμένην καὶ πολυμελῆ οἰκογένειαν τῶν Κυριακῶν, εἶχε καὶ ἀπὸ καταγωγῆς, καὶ ἀπὸ φύσεως, καὶ ἀπὸ θῆσους, ἐν παιδίων ὅλᾳ ἔκεινα τὰ ιδιαιτερά χαρίσματα καὶ προσόντα τὰ οἰνοίζοντα τὸν κατόπιν διαχειριμένον ἄνδρα. Ὁ πατήρ αὐτοῦ Ἀθανάσιος Κυριακός, εἰς τῶν πρώτων Φιλικῶν, ἤτοι ὁ μάχιμος Καλαμάτας προσύχων, ὁ πολλάκις τροφοδοτήσας, μὲν κινδύνον τῆς ιδίας κερατῆς Καλαμάτας προσύχων, ὁ πολλάκις τροφοδοτήσας, μὲν κινδύνον τῆς ιδίας κερατῆς Τριλῆγης, τὸν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως καταδιδόμενον ἀπηγνῶς ὑπὸ τοῦ Πασσᾶ τῆς Τριλῆγης, πόλεως Γέρων-Κολοκοτρώνην, μετέπειτα δὲ ἀκολουθήσας αὐτὸν, δι’ ιδίου στίφους, εἰς μυρίας μάχης καὶ συμπλοκῶν, εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τριπόλεως, τῆς Κορώνης, καὶ Μεθώνης, λαβὼν μέρος καὶ εἰς τὴν πρώτην ἀσφαλῆ κρηπῖδα τῆς ἐλευθερίας, τὴν μάχην τοῦ Βαλτετσίου καὶ ἐκστρατεύσας μετ’ αὐτοῦ πρὸς λύσιν τῆς πολιορκίας τοῦ Μεσολογγίου. Μητέρα εἶχε τὴν Σοφίαν Δαρειώτου, τὴν κόρην τοῦ προύχοντος Δαρείου, τῆς μεγάλης Μεσσηνίακης οἰκογενείας, γυναικά υψηλῶν ἀρετῶν. Ὁ τος Δαρείου, τῆς μεγάλης Μεσσηνίακης οἰκογενείας, γυναικά υψηλῶν ἀρετῶν, θεῖος αὐτοῦ Πανάγιος Κυριακός, ὁ ὑπέρ τῆς ιδίας πατρίδος ἐκουσίας θυσιασθείς, ἥτον διά τάλας δυμηνος, ὁ τόσον σίκτρων τελευτήσας ἐπεινῆς ἐντὸς τοῦ δεσμωτηρίου, ὡς δι’ Οὐγολίνος, ὁ παραδοθεὶς εἰς τὸν Πασσάν τῆς Τριπόλεως, δῆμος ἀποκοιμηθώσιν αἱ υποψίαι αὐτοῦ, αἱ διεγερθεῖσαι ἐκ τῆς παρὰ θύρωις Ἐπαναστάσεως. Πολλὰ ἄλλα μέλη τῆς μεγάλης ταύτης οἰκογενείας θύσιασαν, γάριν τῆς Ηπατρίδος, περιουσίαν καὶ ζωῆν, καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων ὑπηρέτησαν μετ’ αὐταπαρ-

ἀκόμηπου τὸ εἰσαγγελικὸν ἀξίωμά του. Ὅτος διντως τύπος Εἰσαγγελέως· ὡσφραίνετο καὶ κατεδίωκε τὸ ἔγκλημα ὅπουδή ποτε μετ' αὐτή τηρούτητος ἀμειλίκτου. Ἰκεσίαι φίλων καὶ πολιτικῶν ἐκλιπαρήσεις καὶ ἁδιούργιαι ἥσχαν πράγματα ἀνωφελῆ. Εὔτυχῶς δὲ ὁ τότε βισιλεὺς "Οὐων, τοὺς τοιούτους ὑπαλλήλους ὑπεστήριζε προσωπικῶς, εἰσηγήσεις δὲ πεῖς ἀπολύτεως ἀπεκρύσσοντο μετ' ἄγανακτήσεως. Ἐν Ναυπλίῳ δὲ Γ. Κυριακὸς εἶχε καταστῇ παροιμιώδης δὲν ἔλειψεν δὲ καὶ δημάδη ἄσκητα τῆς ἐποχῆς, παριστῶντα διτεῖς δύναται νὰ διαφύγῃ τὸν εἰσαγγελέα Κυριακόν, διερμηνεύοντα οὕτω τὴν περὰ τῷ λαῷ πεποιθησιν περὶ τῆς αὐστηρότητος καὶ ἀμεροληψίας τοῦ ἐνδρός. Πρὸς τὴν ἐλλόγω σύμως αὐστηρότητην, ἡ ἀμεροληψία αὐτοῦ καὶ ἡ χρηστότης παρεῖχον τὴν πεποιθησιν, διτεῖς πᾶσα ἐνέργεια αὐτοῦ ἦτο ἔλλογος καὶ πεφωτισμένη καὶ διὰ τοῦτο ἀνωτέρα παντὸς Φύγου. Πολλὰ θὰ ἔχειάτετο νὰ γράψωμεν, ἵνα χαρακτηρίσουμεν τὴν ὡς εἰσαγγελέως δράσιν του, ἀλλ᾽ ὁ διαρρέευσθαι καρόνος ἡτονήσεις τῆς μηνύματος τὴν δύναμιν. Τὰ γεγονότα λησμονοῦνται ἀλλ᾽ ἀλησμόνητος εἴνεις ἔκτοτε περὶ αὐτοῦ χρατήσατα γνώμη, διτεῖς δὲν ἀποτελεῖται ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ ἐν Ἑλλάδι: ἀνυψώθη εἰς περιπόλην, ἔξι ἡς διὰ τὸ καλὸν τῆς χώρας εὐχόμεθεν νὰ μὴ ἔκπεσῃ ποτέ. Μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν μετετέθη εἰς "Αθήνας ὡς ἐρέτης, ἔξι ἡς θέτεως παρηγήθη κατὰ τὸ 1866. καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν ιδιωτικὸν βίον. Ἐπανειλημένων καὶ ἴδιων κατὰ τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας, καθ' ἡς ἐπέφερε καίριον τραῦμα, προσεφέρθη αὐτῷ παράσημον, ἀλλ' ὁ Γ. Κυριακὸς ἐπόμενος ιδίαις ἀργαῖς, καθ' ἡς ὁ ἐπιτελῶν τὸ καθῆκον δὲν ἔχει ἀνάγκην διαχρίσεων, δὲν ἔδειχθη τοῦτο. Ἀποσυρθεὶς εἰς τὸν ιδιωτικὸν βίον ἔξετέθη κατὰ παράκλησιν τῶν συμπολιτῶν του, ὡς ὑπόψηφος βουλευτής Καλαμῶν, ἀλλ' ἀπέτυχεν. ἔκτοτε δὲ δὲν ἐπέμενεν εἰς τὴν πολιτικήν, κατιδῶν διτεῖς αἱ ὑποχωρήσεις καὶ αἱ συνθηκολογίαι τῆς πολιτικῆς δὲν συμβιβάζονται μὲ τὸν εὐθύνην χρακτηρῆσθαι του. Ἰδιωτεύων δὲ Γ. Κυριακὸς ἦτο παραδειγματικὸν ἐντίμω καὶ πεφωτισμένου ανδρός, φιλοστόργου δὲ πτυχῶς καὶ φιλοπόλιδος πολίτου. Περὶ τῆς παραδειγματικῆς αὐτοῦ τιμιότητος ἀναφέρονται διάφορων παραδειγμάτων, δὲ πεφωτισμένον αὐτοῦ νοῦς καὶ ἡ βιθεῖκα χρίσις πολλάκις καθίστων κατὸν συμβουλον τῶν εἰς δυσχερεῖς περιστάσεις εύρισκομένων, οὐχὶ δὲ ἀπαξὴ ἡ συμβουλὴ καὶ ἡ παράνεστις, ἡς πάντες ἀνωμαλόγουν τὸ κῦρος, προέλαβε δεινά. Συζευγθεὶς τὴν θυγατέρα τοῦ Πλανάγου Χατζηγιανούλη Κυριακοῦ, τὴν πολύκλαυστον Πηνελόπην ἀπέκτησε δύο τέκνα, μὴ ἐλθὼν δὲ εἰς δεύτερον γάμον, τοσαύτην ἡσθάνετο φιλοστοργίαν, ὡστε δὲν ὥκνησεν ἐν προθεσμηίᾳ ἡλικίᾳ νὰ μεταβῇ εἰς Βέλγιον καὶ Γερμανίαν χάριν τῆς ἀντροφῆς τῶν τέκνων του καὶ νὰ διαμεινῇ ἔκει ἐπὶ τριετίαν. Ἀπέθανεν ἐν Καλάμαις τὴν 21 Ιανουαρίου 1894 εἰς ἡλικίαν 76 ἑταῖρην ἐν θλίψει πάντων τῶν γνωρισάντων αὐτοῦ, ἔγκαταλιπών κληρονόμους τῶν ἀρετῶν του τὰ δύο αὐτοῦ τέκνα, τὴν δεσποινίδα Ἀγγελικήν καὶ Ἄριτσανόν την.

* * *

— "Η ἀξία τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς γυναικός πρὸς τὴν Κοινωνίαν εἶναι ἀνεκτίμητος ὑπὸ τὴν ιδιότητα τῆς μητρός. Ἐντεύθεν πᾶσα ἔξι καὶ νόμος καὶ θεος, ἀτινα ὑποτιμῶσι τὴν ἀξίαν ταύτην, εἶναι ὀλέθρια διὰ τὴν Κοινωνίαν.

— "Ο "Ἐρως ὠθεῖ τὸν ἄνθρωπον, ἵνα κάμην τὰς μεγαλητέρας τοῦ κόσμου ἀνοησίας.

— Πολλάκις ἡ ἀρνητικής ἡδονῆς εἶναι προσφιλεστέρα αὐτῆς τῆς ἡδονῆς.

— "Η γυνὴ κρίνουσα ἔνα ἄνδρα, τὸν φαντάζεται γονατισμένον πρὸ αὐτῆς καὶ ἐρωτήλον, λέγει ὁ Τάιν, οὐδέποτε καθ' ἐστόν τοι ἐν τῇ ιδίᾳ του ἀξίᾳ. Ἐάν εἰς αὐτὴν τὴν στάσιν τὸν φαντασθῆ γελοῖον, ἀλλοίμονον καὶ ὁ πρώτος τῶν ἀνθρώπων ἔαν ἦνε, δι' αὐτὴν εἶναι γελοῖος.

— Αἱ πλεισταῖς τῶν γυναικῶν θέλγονται εἰς τὸ πραγματικὸν ἢ εἰς τὸ ἰδεῖθες.